

РЕШЕНИЕ

№ 1899

гр. София, 21.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **584** по описа за **2013** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба на Началника на Столична митница, чрез процесуален представител юрк. С. срещу решение от 10.04.2012 г. по НАХД № 65/2011 г. по описа на СРС, НК, 94-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 537/21.10.2010 г., издадено от Началника на Столична митница, с което за нарушение на чл. 234, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), вр. с чл. 227, ал.1, т. 3 от ЗМ на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 357,15 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Счита, че е нарушено правото на обжалване в срок на съдебното решение, като не е обявено по реда на чл. 340, ал. 2 от НПК. Твърди, че СРС е обявил решението в публично съдебно заседание, на което изрично е постановил, че срокът за обжалване започва да тече от датата на съдебното заседание а не както е регламентирано в НПК, от момента на съобщаването му на страната. Счита, че неправилно СРС е приел, че срокът за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е изтекъл, както и че датата на изготвяне на лабораторните заключения е 26.02.2010 г., а не както въззивния съд е възприел – 18.11.2009 г. Сочи, че е налице

съществено процесуално нарушение по чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В заключение искането е за отмяна на решението и вместо него постановяване на друго за потвърждаване на НП.

Ответникът по касационната жалба [фирма], представляван от адв. С., изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че касационната жалба като неоснователна и недоказана следва да остане без уважение

Административен съд София – град, Четвърти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна: На 28.10.2009 г., в митническо бюро Г., управителят на [фирма] – Д. В. Д. подал единен административен документ /ЕАД/, регистриран в митническата информационна система под № 09BG005101H0106724/20091028 за митническо оформяне на режим внос – крайно потребление. В клетка № 2 на цитирания ЕАД като изпращач на стоките бил посочен „А. Б. Г.” / Турция/, в клетка № 8 като получател бил посочен [фирма]. С ЕАД били декларирани 15 броя стоки, представляващи различни видове захарни изделия, с държава на произход Турция. В митническото бюро Г. били взети проби от всички стоки на горепосочения ЕАД, които били изпратени в Ц. митническа лаборатория за анализ, с уточняване на Т. код и М. код. Въз основа на резултатите от експертизите и данните относно нетното тегло и стойността на стоките, съдържащи се в приложените към ЕАД документи и след изчисляване на стойността на дължимите публични държавни вземания били установени разлики в дължимите държавни вземания и реално заплатените такива при регистриране на ЕАД за декларираните стоки, които разлики са подробно посочени в акта и в НП. За така установените разлики, актосъставителят приема, че [фирма] чрез деклариране на неточни М. кодове за декларираните стоки от ЕАД за режим внос – крайно потребление е избегнало заплащане на ДДС в размер на 1 964,18 лв. и частично заплащане на ДДС в размер на 392,92 лв. Въз основа на така съставения АУАН било издадено процесното НП от Началника на Столична митница, с което за нарушение на чл. 234, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 234, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците (ЗМ), вр. с чл. 227, ал.1, т. 3 от ЗМ на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 357,15 лв. При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаването на НП и съставянето на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН, касаещи образуването на административно-наказателното производство – нарушаване на чл.34, ал.1 от ЗАНН и съставянето на АУМН - нарушение на чл.40 от ЗАНН. По тези съображения е отменил постановлението.

От правна страна: Съдът намери касационната жалба за допустима като подадена в срок от наказващия орган, страна във въззивното производство. Неоснователното е оплакването на ответника по касация за просрочие на касационната жалба, понеже не се установи надлежно връчване на касатора на въззивното решение, съобразно което да е изтекъл срокът му за обжалване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

К. състав на АССГ намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно като краен резултат поради констатирано изтичане на абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване на извършеното нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта,

обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастието, приготвянето и опита се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал. 2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двугодишния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Следователно, срокът на така определената в субсидиарно приложимия процесуален закон давност (приложимата към извършването на нарушението редакция преди изм. с ДВ бр. 26 /2010г. на НК) е три години. Предвид датата на извършване на административното нарушение, посочена в НП – 28.10.2009 г., когато е деклариран вноса с ЕАД № 09BG005101H0106724/20091028 и според наказващия орган осъществен състав на чл.234, ал.1, т.1 от ЗМ, срокът на абсолютната погасителна давност за преследването му съобразно посочените правила, е изтекъл на 28.10.2012г., преди образуване на настоящото касационно производство, поради което са налице основанията за погасяване на административно-наказателната отговорност на дружеството. За погасителната давност за административно-наказателното преследване съдът следи служебно и независимо, че страните не се позовават на изтичането ѝ, щом я констатира, следва да зачете последиците ѝ.

Поради изложеното касационният съд намери въззивното решение за правилно като краен резултат - отмяна на НП, поради което следва да го остави в сила и като зачете последиците на изтеклата абсолютна погасителна давност по отношение на санкционираното нарушение да прекрати административнонаказателното производство.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 1 от АПК, Административен съд София – град, Четвърти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение в протокол от съдебно заседание на 10.04.2012 г. по НАХД № 65/2011 г. по описа на СРС, НК, 94-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 537/2010/21.10.2010 г., издадено от Началника на Столична митница.

ПРЕКРАТЯВА административно-наказателното производство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: